

A Kúria a dr. Esősi Béla ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a ... jogtanácsos (jogtanácsos címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 10.P.54.114/2009. számon megindított, és a Fővárosi Bíróság 2011. július 14-én 41.Pf.640.059/2010/4. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperesek 27. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felperesek a felülvizsgálati perköltségüket maguk viselik. A felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

Az I. rendű felperes 2003. március 4-én vagyonbiztosítási szerződést kötött az alperessel. A biztosítási ajánlatban biztosítottként - más személyek mellett - az I. és a II. rendű felperes szerepelt. Az I. rendű felperes kezdeményezésére a felek a szerződést 2003. június 5-én akként módosították, hogy az I. rendű felperes nem szerepelt biztosítottként. Az alpereshez 2004. december 27-ei keltezéssel újabb biztosítási ajánlat érkezett, amely szerződő félként az I. rendű felperest tüntette fel, de azt nyilvánvalóan a II. rendű felperes írta alá. A biztosítási kötvényen kizárólag a II. rendű felperest és a ...-t jelölte meg az alperes. Az ajánlattól eltérően kiállított kötvény tartalmára az alperes nem hívta fel külön az I. rendű felperes figyelmét. Az alperes 2007. január 24-én kelt levelében a biztosítási szerződést 2007. április 1-ei hatállyal felmondta.

A II. rendű felperes 2007. március 18-án feljelentést tett a Szentendrei Rendőrkapitányságon, mivel ismeretlen tettesek 2007. március 14-17. között időben betörték a biztosított ingatlanba és onnan mintegy 8.000.000 forint értékű ingóságot eltulajdonítottak. A Szentendrei Rendőrkapitányság a 13090-524/2007. számú határozatával a nyomozást megszüntette, mivel az elkövető személyét

nem tudta kideríteni.

Az I. rendű felperes keresetében 8.000.000 forint tőke és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a betöréses lopásból eredő kárának megtérítéseként, az érvényes vagyonbiztosítás alapján. A perbe később belépő II. rendű felperes kereseti kérelme annak megállapítására irányult, hogy az alperes a létrejött vagyonbiztosítási szerződés alapján a bekövetkezett károkért helytállni köteles. Arra hivatkozott, hogy az alperes marasztalása iránti, I. rendű felperes által előterjesztett keresetlevelet a bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította, mivel az eljárási illetéket a felperes felhívás ellenére sem rótta le. A II. rendű felperes anyagi helyzete miatt nem képes az eljárási illeték lerovására, ezért jogai más módon való megóvása az alperessel szemben nem lehetséges.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes által 2004. december 27-én megkötött szerződés érvényesen létre sem jött, mivel azt nem az I. rendű felperes írta alá. Hivatkozott arra is, hogy a megállapítási kereset megindításának feltételei nem állnak fenn.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helybenhagyott ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

Az elsőfokú ítélet indokai szerint az I. rendű felperes keresetösségi joga fennállásának megítélése során a Ptk. 548.§-ának rendelkezéseiből kellett kiindulni. A rendelkezésre álló bizonyítékokból az volt megállapítható, hogy az I. rendű felperes a biztosítási szerződést a II. rendű felperes javára kötötte meg, ezért a bekövetkezett biztosítási eseményre figyelemmel az alperes a biztosítási szolgáltatást csak a II. rendű felperes részére teljesítheti. Így a szolgáltatási kötelezettség fennállására irányuló megállapítási keresetet is csak a II. rendű felperes indíthat az alperessel szemben. Mindezekre figyelemmel az I. rendű felperes keresetét a keresetösségi jog hiányában utasította el.

A II. rendű felperes vonatkozásában nem találta megállapíthatónak a megállapítási kereset Pp. 123.§-a szerinti feltételeit, mivel a II. rendű felperes kötelezést is kérhetett volna megállapítás helyett.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a fellebbezés indokaira tekintettel hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen tárta fel a jogvita elbírálása szempontjából irányadó tényállást és jutott arra a helytálló jogi következtetésre, hogy az I. rendű felperes nem minősül biztosítottnak. Ezért a perbeli követelés tekintetében legitimációval nem rendelkezik. Utalt arra is, hogy a Pp. 123.§-a szerinti megállapítási kereset előterjesztésére csak kivételesen van lehetőség, amennyiben a jogszabályban rögzített konjunktív feltételek fennállnak. A másodfokú bíróság megítélése szerint nem

lehet akként értelmezni ezeket a jogszabályi feltételeket, hogy ha a felperes nem rendelkezik elég anyagi forrással a kereseti illeték megfizetésére, akkor teljesítést nem követelhet és ezáltal jogosulttá válna megállapítási kereset benyújtására.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmükben a felperesek az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetüknek megfelelő ítélet meghozatalát kérték.

Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet a Ptk. 548.§-ába ütköző módon jogszabálysértő, mivel az I. rendű felperesnek, mint az ingatlan egyik tulajdonosának a vagyontárgy megóvásához érdeke fűződött. Ezért jogosult volt vagyonbiztosítási szerződést kötni. Hivatkoztak arra is, hogy a megállapítási keresetük jogszabályi feltételei fennállnak. Álláspontjuk szerint az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a megállapítási keresetükben szerepel az eltulajdonított ingóságok értékének megjelölése is, melyre nézve az alperes sem a peres eljárást megelőzően, sem az alatt nyilatkozatot nem tett. Ebből következően az eljáró bíróságnak vizsgálnia kellett volna azt a körülményt is, hogy a felperesek által az alperes rendelkezésére bocsátott elszámolás valós adatokon alapszik-e, annak alapján az alperes helytállási kötelezettsége mind a jogalap, mind az összecszerűség vonatkozásában fennáll-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita megalapozott elbírálásához szükséges mértékben folytatta le a bizonyítást. Az így nyert adatoknak okszerű, logikai ellentmondásoktól mentes és a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt elveknek megfelelően történt értékelése alapján megalapozottan állapította meg a tényállást. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján minden kétséget kizáróan megállapítható volt az a tény, hogy a káresemény időpontjában az I. rendű felperes nem rendelkezett érvényes vagyonbiztosítási szerződéssel az alperesnél. Ebből következik, hogy nem sértett jogszabályt a bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az I. rendű felperes az alperestől a perbeli káresemény miatt kártérítést nem követelhet.

A megállapítás iránti kereset a Pp. 123.§-a alapján csak kivételesen, a jogszabály által előírt feltételek megléte esetén terjeszthető elő. A II. rendű felperes által a felülvizsgálati kérelmében sem vitatottan kereseti kérelme annak megállapítására irányult, hogy az alperes a létrejött vagyonbiztosítási szerződés alapján a II. rendű felperesnél bekövetkezett károkért helytállni köteles. Kereseti kérelme tehát nem az általa előterjesztett számadás helyességének megállapítására irányult. A keresetlevélben feltüntetett, a kár összecszerűségét alátámasztó adatok nem minősülnek a Pp. 123.§ (1) bekezdése szerinti számadásnak. Ezért az eljáró bíróság helyesen, jogszabálysértés nélkül állapította meg,

hogy a Pp. 123.§ szerinti kereset előterjesztésének feltételei a II. rendű felperes vonatkozásában nem állnak fenn.

A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak a felülvizsgálati kérelemben kifogásolt jogszabálysértéseket. Ezért a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet - a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 254.§ (3) bekezdése értelmében annak helyes indokaira utalással - hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán kötelezte a felpereseket az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére. A felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. március 22.

dr. Kiss Mária tanácselnök s.k., dr. Rédei Anna előadó bíró s.k.,
dr. Puskás Péter bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző